

AKAΔΗΜΙΑ

A@HNΩN

Μιγάλη ἐπαύριον οὐκ ἔστιν ὁμοίτης τῶν
 ἑνὸς παρ' ἑμὶν κατὰ τὸν τριγυρτὸν ἦσαν καὶ ἐδί-
 μων τῶν ἐν πενιχρότητι τελομένων πρὸς τὰ
 μεθ' ὁλίως ἀνταύτου λαμπρότητος καὶ πομπῆς·
 κατὰ τὴν ἀνωτάτην ἀκρίνην ἐποχὴν τελούμενα

Πᾶς δὲ περὶ τὴν πόλιν ἡμῶν χῶρος εἶναι ἀμ-
πολόφυτος. Ἐκτασίς ἀκτίνος δύο καὶ πλεόν ὠ-
ρων ἀπὸ τῆς πόλεως στολίζεται μὲ τὸ ἱερὸν τοῦ
τοῦ Βάκχου φυτὸν ὡς ὑπὸ χλοεροῦ τάπητος.
Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παθεῖν αἱ ἀμπελοὶ
ὅπῃ τοῦ ἐπαρθίου περονόσπρου δὲν ἀνταπέδω-
καν κατὰ τὰς ὑπολογισμῶν τῶν οἴνοπαραγωγῶν
εἴτε κατὰ ποσὸν εἴτε κατὰ ποιόν. Ἐφέτος ἴμω,
καίτοι ἡ ποσότης εἶναι μικρὰ, καίτοι τὸ τρίτον
μόλις τῆς ἐσοδείας τῶν εὐτυχῶν ἔτων προμηθε-
ται, οὐχ ἤττον ὅμως ἡ ποιότης εἶναι ἀρίστη καὶ
ἀξία πώτης συστάσεως καὶ διαφημίσεως, εἶναι τέ-
λος πάντων, κατὰ τὴν γνώμην καὶ κρίσιν τῶν
ἐπαίδωντων, ἀληθὲς γένεταρ. Ἡ δὲ προμνησμένη
ἀρευνκτος ὑπερτίμησις τοιοῦτον ἐξόχου πρεϊόντος
ἀπειρημοῦ, εἴτως εἰπαῖν, τοὺς ἀμπελοκτημένους διὰ
τὸ σμικρὸν τῆς ποσότητος. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν
εἰδημόνων, ἀπὸ τεσσαράκοντα ἤδη ἔτων τοιοῦτον
πρεῖν ὑγιανετον, διαυγέστατον, γλυκύτατον, μὲ
τοιοῦτον ἡλεκτρινὸν καὶ προκλητικὸν χρῶμα οὐ-
δέποτε παρήχθη.

Καὶ ἐπιστημονικῶς οὐ καὶ χημικῶς ἀναλυμέ-
νον παρέχει τὰ ἀπαραίτητα καὶ ἀναγκαῖα ποιότητος.
Κατὰ τὸ εἶναι μὲν τοῦ ἀνακτόρου Γαλλοῦ οἴνολο-
γοῦ Βαυμπεῖ ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐκτιμώμεθα μὲν
ταῦτ' οὗ 123—145 βαθμοῦ καὶ ὁ ἴστος ἐξαεφα-
λιζούσης εἶναι περὶ τὰ 145—150 βαθμοῦ;
οἴνοπνευμα καὶ 223—242 βαθμοῦ; ζάχαριν, σι-
στατικὰ δηλονότι τοῦ ἀρίστου εἴους. Εἰς τοῦτο
συνετίλινεν ὁ λαμπρὸς ἐφεινὸς καιρὸς καὶ μὲ-
λιστα ἡ ἀπὸ τρίμηνον καὶ πλέον διαρκέσασα ἐπι-
μονὸς ἀνομβρία, ἡ συμβαλοῦσα εἰς τὴν τελείαν
τῶν σταφυλῶν ὀρίμανσιν. Ἡ σπανία αὕτη ἐσο-
θεῖα παρέχει ἡμῖν τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ χεῖστα πολ-
λεῖ, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ προσελκύσῃ ἀγοραστὰς
πρὸς χάριν τῶν εὐτυχῶν ἀμπελοκτημόνων, τῶν
ἐπὶ πολλὰ συνεχῶς ἔτη ταλαιπωρηθέντων ὡς ἐκ
τῆς καταστροφῆς τοῦ πλουτοφόρου τούτου φυτοῦ
ὅπῃ τῆς προμνηθείσης νόσου.

“Ὅπως ἐφ’ ἐνδοῖ ἡ τοιαύτη μεταβολογικὴ τῆς
φύσεως κατὰστασις χαροποιεῖ τιδὲ οἴνοπαραγω-
γεῖς, τόσῳ ἀφ’ ἐτέρου εἰς συναφρόασιν καὶ ἀδημο-
νίαν ἐμβάλλει τὸν γεωργικὸν πληθυσμόν, εἴτιος
τὸ ἔργον ἀνεκόνῃ ἢ μᾶλλον καθ’ ὁλοκληρὰν πα-
ρεκωλύσῃ ἕκαστα τῆς παρατεταμένης ἀνομβρίας.
Ἡ ξηρὰ καὶ ἀρχμυρὰ γῆ, περιβεβλημένη τὴν πέν-
θιμοι αὐτῆς περιβαλὴν, διατελεῖ χέσας καὶ ὀλως
πρὸς καλλιέργειαν ἀκατάληκτος. Εἰς μείτην οἱ
ἀστυχῆς γεωργοὶ ἀτενίζουσιν ἱκετευτικῶς πρὸς

Ταχυδρόμος. 1902.

4 'Οκτωβρίου

τασθήκη αὐτῶ καθολικῶ, τῶν πιδῶν καὶ τῶν
οἰκογενειῶν ἀνάγωσιν καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν.
Ἀπὸ τῆς κοινωνίας ἤδη ἐξαρτᾶται, ἀπὸ τῶν γο-
νέων καὶ τῶν διδασκάλων τῶν νέων γενιᾶ; νὰ
συμπράξωσιν εἰς τὴν γενναίαν ἀντίστασιν τοῦ ἐκδότη
πρόθεσιν, ἀφ' ἧς ἡ πραγματικὴ ἀντίστασις αὐτῆς τόσον
ἐλαφρῶν ἀπαιτεῖ οἰκονομικὴν προσκράθειαν. Δι-
καιοῦται ἄρα νὰ πιστεύῃ τις ὅτι οἱ πρακτικοὶ καὶ
φιλόστοργοι γονεῖ; δὲ, θὰ στερεώσιν τοῦ λοιποῦ τὰ
τέκνα τῶν τοῦ ἡθ. καὶ εὐεργετήματος μ.α.; εἰς
τὸν „Παιδικὸν Κόσμον“ συνδρομῇ. Ἐχουσι δὲ
εἰ; τοῦτο — ὅσοι δὲν προέλαβον ἤδη νὰ τὸ πιδ-
ξωσι — τὴν καταλληλοτέραν εὐκαιρίαν ἀρχομέ-
νου ἤδη τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἐκδόσεως τοῦ
„Παιδικοῦ Κόσμου“ ἀπὸ τοῦ παρόντος ὀκτωβρίου.